

MAGYAR KURIR

A' FELSÉGES CSÁSZÁR ÉS APOSTOLI KIRÁLY KE-
GYELMES ENGEDELMÉBŐL.

Indúlt Bétsből, Kedden September 5-dik napján, 1815-dik esztendőben.

Frantzia Ország.

Az *Avignoni* Magistratus ilyen előadást hirdetett-ki a' közönséges levelek által: —
„Marschal Brüne Augustus' 2-dikán délelőtti 10 órakor ide Avignonba megérkezvén, a' szekeres postaházhoz bészállott. Ugyan ezen haznál volt szállva a' departamentum új Préfektusa *Saint-Chamans* úr is, a' ki hasonlóképpen még tsak az nap' reggel érkezett vala meg ide, 's a' ki a' Marschal Brüne úti levelét megoivasván, azt egészszen jónak lenni találta, hanem az őrizeten itt lévő tiszt ezzel nem akart megelégedni, hanem meg akarta a' dolgot a' departamentális Kommandánsnak jelenteni 's a' passust is el akarta chez vinni. *Chamans* Préfektus úr azonközben eszébe véné, hogy a' Marschal úr' szekere körül oly formálog nevekedik a' népek sokasága, hogy veszedelemtől lehetne tartani, tehát jóvallotta a' Marschal úrnak, hogy ne késedelmezzék, hanem mennél előbb lehet folytassa tovább útját, megigérvén, hogy az irások utánna fognak küldtetni. A' Marschal úr meg is fogadta ugyan a' Préfektus' tanátslását, hanem az ő odaérkezésének híre a' nép közt már mindenütt elterjedve lévén, útjában mindenütt körülete volt a' sokaság, melly a' város' kapujánál az útját egészszen elállván, továbbmenni nem engedte, hanem a' postaházhoz ismét vissza térítette. —

„Az új Préfektus által látta a' veszedelemnek nevekédését, 's jelentést tétetett haladék nélkül a' departament' Kommandánsánál Májor *Lambotnál*, megizenvén neki, hogy haladék nélkül álljon elő, a' ki is azonnal lóra ülven, a' *Hügies* batalionnyával fegyvert fogatott, 's a' nevezett postaház előtt, melly a' Palais-Royal nevű nagy vendégfogadó házban van, hat soros hadi rendet formáltatott, a' hol a' lármázó sokaság között találta az új Préfektust *Chamans* urat, az Ex-Préfektussal 's a' Préfektúrához tartozó egyéb tisztekkel egyetemben, a' kik a' felmérgecsült népek letsendesítésén iparkodtak, arra venni iparkodván ezt, hogy engedje onnet szabadon elmenni a' Marschalt. Megérkezvén odá Major *Lambot* egy gyökeres beszédet intézett a' néphez, melyre ez eltsendesedni látszott néhány szempillantatokig, de arra, hogy elszéledjen, tsakugyan tellyességgel réanem vette magát. —

„Ilyen zürzavarok között elkövetkezett a' tizenkettődfél óra. Ekkor a' Komandáns és a' Préfektus a' Marschalhoz a' szobába felmenvén, őtet ott egy asztal mellett legbidegebb vérrel ülve találták; egy levelet irván *Austriai* Generális *Nugenthez*, hogy vegye őtet a' maga védelme alá. Az előjárók tovább is elkövettek mindent egész delutánni 2 óráig, de semmire nem mehettek; a' mérgecső sokaság' bajonétjai né-

hány versben össze tsapkodtak az épület előtt hat sorban álló Batalionnak bajonétjaival. A' Polgármester is gyakran kiállott az ajtók eleibe, de réá sem hajtott a' boszszuállást szomjúzó sokaság. Sokak tele torokkal kiáltozták, hogy ha tavaly a' város ellen az az árulás nem tétetett volna, hogy *Napoleon* onnét idegen öltözetben ki nem botsáttatott volna, úgy Frantzia ország nem jutott volna a' mostani veszedelemre, 's megmentődött volna. Egyebek közt azt is hányták a' lármázók a' Marschalnak szemire, hogy ő is egygyik eszközlője volt légyen a' *Lambelle* Princz kisaszszony meggyilkoltatásának — mellyre ő, mint erősítik tsak e' képpen felelgetett: *Éh! más dolog az; más idők voltak akkor!* —

„Végezetre valami két óratájban történt, hogy a' sokaság hátulról az épület padlásáról és a' konyha' ablakain a' házba berontván, 's azután a' Marschal a' fenyegetőző 's átkozódó népet minden ajtókon bérohanni szemlélvén, egy pisztolyt kapott, 's magát azzal agyon lötte, de már azelőtt is valami két órától fogva gyakran kérte a' körülette forgó embereket, hogy adjanak neki valami fegyvert, mellyel magát megölhesse. Holt testét a' Komendáns' rendelkezésből a' városon kívül lévő Kaszárma' templomába akarták kivinni, hogy ott a' nyútoztató padra kitegyék 's estve misét mondjanak a' lelkiért. Három óraker indították ki a' vendégfogadóbol nemzeti testőrző seregek által kísértetvén, de nem vihették a' kaszármaig, minthogy az útban ötet a' nép elvette, 's *Rodánus* vizébe vetette.“

(Ezen Marschalnak az apja Prokurátor, ő maga pedig tudós 's egyszersmiad könyvnyomtató volt eleinten).

A' *Nismes*, *Montpellier*, *Uzes*, és több más déli Frantzia városokban előfordult történetek is igen szomorú módon irattatnak-le. A' révoluczió ideje alatt előfordult leghorzasztóbb történetek kerültek elő. Annaira ment a' dolog, hogy találtattak oly

gyilkosok, a' kik valamely személynek megöldöklésiért 600 Frankot is fizettettek magoknak. *Uzes* városában 6 embert fényes delben löttek agyon ily módon a' nagy utzákon a' gyilkosok; más kettők, a' kik előbb valami módon kiszabadultak vala a' dülöködő nép kezéből, más utzában ismét a' nép' kezére akadván, hasonló módon megöltették. A' pusztításoknak 's ragadozóknak nemei is mind a' régi módon elő kerültek; épületek, majorok prédáltattak ki a' falukon. *Vallemagne* és *Montagne* nevű falukban a' Protestansok' templomai össze rontattak; ugyantsak az ő templomjokat *Pignauban* meggyújtották és felegették; sokaknak kalapjaikról, kik arra a' Király' visszaérkezése után a' fejer bokrétát felszurták vala, ezt letépték, így szollván; nem vagytok méltók, hogy hordozzátok. A' vallásbéli és politikai fanatismus öszszetsatolták magokat arra, hogy a' déli departementeket, 's név szerént és különösen a' *Herault* departamentjét, lobogó lánccsal boritassák-el. A' tisztviselők elkergettettek; 80 esztendő papok sem kíméltettek-meg; melyre nézve minden tisztiszékek bezárattatva vannak. Azoknak a' protestánsoknak számát, kik a' fanaticus Royalistáktól Augustusnak 1-ső napjáig megöltettek, 600-ra, 's a' felprénáltatott, és felegettett házaknak számát 62-tőre teszik. És minthogy ez a' vallásbéli kegyetlen üldöztetés az egész környékre kiterjedni kezdett; tehát a' *Cevennes* hegyekre futottak ki egy részint a' Protestans familiák: de ide is utánnok mentek a' Royalista csoportok 's nevezetesen némely fizetést nem kapó Szabad-kompániák, mellyek az *Angoulem* Hertzeg' nevét és formaruha-színét hordozzák.

A' *Journal-des-debates* ily megillető rajzollattal írja-le az Oberster *Labeoyere* agyonlövettetését: —

„Egy nagy példaadás mene véghez; egy elkerülhetetlen igasságtétel töltődék-bé. Oberster *Labeoyere* nints többé; és

mind azok, a' kik ennek az igazságtételnek elmulasztatatlanságát, kéntelenvoltát, érezték, nem fájlalhatták egyszersmind elegendőképpen a' politikai hosszú revolúciónak, ennek az ily sokféle bűnök' és tévelygések kútféjének, szomorú következéseit. Gyászolva és bánkodva szemlélik ezek elhullani azokat az áldozatokat, a' mellyeket elkerülhetetlenül és parantsólva kíván a' szent ügy. Azon áldozatok, és szerentséllenségek közé számlálják ezek a' *Labeoyere* halálát is, a' mellyek a' Bitangoló' visszajövetelének' következéseit. Szerentsétlen ifjú! Vigasztalja-meg magát a' te árnyékok; te annak az igazságnak tsapásai által ölettettem, melynek semmi köze nintsen az indulatoskodáshoz és gyűlölséghez. A' megkegyelmezésbéli jus, a' thronusnak ez a' felséges és legditsóssegesebb jussa, annak a' Monarkhának szívére nézve, kinek ez a' megkegyelmezés vala leg főbb örvendezése, győtrelemmé vált, 's könyveket fatsart-ki annak a' Frantziák legjobb attyának szeméiből, a' ki kéntelennek lenni szemlélte magát a' köz jóra való nagy tekintetből, egygyik gyermekének véret kiontatni. —

„Tegnap előtt (ezeket Aug. 21-dikén írja a' nevezett újság) délutáni 4 órakor, midőn a' Király éppen hintóba ülven kiszekerezni akart volna, egy a' könyvektől egészen elázott szemű aszszonyember elő nyomult a' sokaság között, 's a' Király lábait eleibe térdre esvén, így kiáltozott: *Kegyelem! Kegyelem!* A' nép azonnal megésmerte, hogy a' *Labeoyere* felesége legyen. A' Király így felelt az aszszonynek nagy megilletődéssel: „Aszszonyom! Esmérem az aszszony' és familiája' győtrődésit; sóha nem tagadtam-meg valakitől valamit nagyobb bánattal, mint az aszszony kérésit — melly szók után a' Király a' hintóba ülven szemmel látható megindulással eltávozott, madam *Labeoyere* pedig elájulva ott maradt, 's mások mentek segítségére. Estvél 6 óratájban, mikor a' Király a' Thuillériába vissza érkezett, a' *Labeoyere*

anyja fekete gyászban a' Thuilléria' udvarán várta ő Felségét, ő is próbát akarván tenni, de eltávozott, látván, hogy nem akarják a' Király' eleibe botsítani. —

„Már ekkor kivittek volt az Obestert a' *Grenelle'* térségére, a' hol agyon lövetett. Egy nemzeti számos testőrző sereg kísértéki oda. Kierkezvén a' mezőre nagy buzgósággal térdre esett; Abbé *Duloudel*, a' ki gyermekkorában nevelője most pedig gyóntató papja volt, őtet megáldotta; melly után bátorsággal felállván az Oberster, a' nélkül hogy szeméit beköttetni engedte volna, maga eleikbe ment a' már töltött puskával álló Veteránusoknak, 's mejjét néki-ek tartván e' képpen szollott: Ne hibázzatok! — löjjetek! — 's halva a' foldre esett, 's a' többi. — Ez a' szerentsétlen Oberster tsak 29 esztendőt élt.

Marschal *Ney* (az elébb *Elekingeni* az után *Moskauti* Hertzeg), egy időtől fogva a' *Conciergerie* nevű fogházba lévén zárattatva, Augustus 20-dik napján megjelent nálla a' Párisi Politziai Prefektus, 's hivatalos kérdezősködést tartott nálla; öt óra tolt-el a' kikérdeztetéssel.

A' Nápolyi volt Királyról *Joachimról*, a' ki felől egy időtől fogva sokféleképpen irtak, ilyen tudósítást küldött Jul. 18-dik napján Lord *Ermouth* Marsiliabol Londonba: — „Marsahal *Murat* (úgy mond) Julius' 13-dikán hozzám küldötte *Toulonból* az Adjutánsát Generál-Lajtnánt *Rosettit*, azt izenvén, hogy vegyem-fel őtet egy Anglus hajóra, és szállítsam-el Angliába. Én azt feleltem néki, hogy ha Marschal *Murat* úrnak valamelyik Anglus hajón megjelenni tetzik, ott ugyan az ő személye bátorságos oltalom alatt fog lenni, hanem én egyébránt őtet az ő jövendőbéli sorsára nézve semmi elkötelezés vagy feltétel alatt bizonyossá nem tehetem. Az oltá úgy esett értésemre, hogy néki ez a' válasz nem tetzvén, útját *Toulonból* *Piemont* felé vette légyen.“

Toulouse városában kegyetlen gyilkos-

ság történt, melyről így írtak az Augustus' 18-dikán ott kijött újságlevelek: — „Itt igen szomorú történet fordult elő Augustus' 15-dik napjának estvéjén. Generál-Major *Ramel*, ezen departamentomnak Komandánsa, és egy Királyi szabadseregbéli katoná (Volontér), a' feltámadott nép által megöltetettek. A' támadásnak valóságos okát még eddig ki nem lehetett tanulni, a' hírek pedig, melyek a' történet felől elterjedtek, oly sokféleek és egymásnak ellenmondók, hogy mi (Toulousei újságírók) jobbnak tartjuk elvárni azon hivatalszerént való tudósításokat, melyeket ezen tárgyról Elöljáróink ki fognak adattatni, mint sem hogy nem igaz híreknek közlése által hibás tévelygésekre adjunk alkalmatosságot, 's a' többi.“

A' *Quotidienne* nevű Párisi újság így ír ezen történetről: —

„Augustus' 15-dikén estvéli 8 és 9 óra között éppen midőn a' népek egy része a' Kármeliták' piatzán tántzolásal töltötte idejét, valami husz személyek énekelve a' departament, Komandánsának Gen. *Ramelnek* szállása eleibe mentek és ott megállván így kiáltoztak: *Ramel tévozzék-el, mert ő nem kell nekünk többé!* — Már 14-dikben is történt volt valami e' féle. —

„A' Generális nem lévén szállásan, az inassa hirt vitt neki, és ő haladék nélkül otthon termett. Azután még nagyobb sokaság gyűlt a' szállása' eleibe, 's az előbbeni kiáltozás is megújítatott. A' házban melyben *Ramel* lakott, kortszaház lévén, ebben néhány Vadász katonák ültek, 's onét ilyen kiáltozás hallatott-ki: *Vive l'Empereur!* — melyre a' nép ilyen kiáltással nyomúlt-bé: *Vive le Roi* — *Ramel* azonban azt gondolván, hogy a' sokaság hozzá akar bérontani, kardot rántott és így szólott: *Itt van Ramel, mit akartok velle?* — A' nép fenyegetődni kezd — ő parantsol a' strázsának, hogy löjjön — e' nem engedelmeskedik — ő ezt keresztül dőfi — a' több katonák bajonétot fordítanak a' nép-

nek; a' nép vissza vonnya magát. *Ramel* a' mérég miatt nem bírván magával, a' népek ugrik, a' kardjával szurkál ide 's tova; 9 vagy 10 embert megsebesít, és kétségkívül többet is megsebesített volna, ha véletlenül ötet egy puszkagolyóbis, melyről nem tudják honnét jött, meg nem tsapta volna. Ekkor szobájába vissza futván, a'jtáját bezárni elfelejtette. Az alatt a' polgári testőrző seregnek egy csoportja megérkezik, 's a' házat oltalom alá veszi. A' sokaság azonközben mind jobban jobban nevededik 's némelyek így kezdenek dühösködve kiáltozni: *A' Komandáns a' népre lött!* — Azután az ő kiadattatását kívánta a' nép, ilyen kiáltozással: *Ha fogságra vitettetik, úgy meg nem fog büntettetni.* A' tisztviselők mindent elkövettek, a' mit tsendesítő szókkal tenni lehetett, de semmire nem mehettek; sem a' polgári sem a' katonai tisztekre nem ügyelt a' sokaság; az emberek, kik addig a' megsebesített Komandáns körül voltak, a' népet bérontani szemlélvén, lajtorjájokon a' szomszédba által hágtak, és megmenekedtek, de a' sebes Komandáns ott maradván, az ágyan feküve össze volt vagdaltatott. Annyira felmérgecsülve volt ellene a' nép, hogy el nem távozott tőle addig, míg meghaltnak lenni nem gondolta. Tsakugyan még is élt 17-dikben estvéli 6 óráig. A' vérengzés harmadfél órát tartott. Az ő eltemettése 18-dikban egész tisztességgel 's rangjához illő pompával ment véghez. Az alatt valamint a' nép úgy a' katonaság is jobban megfontolván a' dolgot, nagy megilletődést és bánatot mutatott; mindenek könyvező szemekkel kísérték a' holt testet. —

„Az öldöklést követett éjtzaka néhány szekerek mentek-ki útasokkal *Toulouse* városából, melyhezképpent olyan vélekedés támadott, hogy ezen szekerekben némely előkelő személyek ültek titkon, a' kik nem akarták, hogy megesmértessenek. Az ólta nem újult-meg a' lárma, tsak a' strázsakatonákra tétettek néhány lövések.“

Más Párisi újságoknak megjegyzések szerint ez a' *Ramel* nevű Generális volt az, a' ki *Toulouseben* a' fehér zászlót legelőbb kifüggesztette vala.

Villette, a' *Toulousei* ideig való Polgármester, ilyen megintó hirdetést intézett ezen rútt történetre nézve a' lakosokhoz: —

„*Toulousei lakosok!* a' tiszta ügyen fundálód meggyőződéssel intéztem vala utóbbi hirdetésemet hozzátok: ma vérző szívvel kell hozzátok intéznem szavaimat. A' múlt éjjeli történetnek minden környüállásai tudva vannak előtetek, 's ti magatok is sohajtozni fogtok annak következéseire nézve. A' tisztviselők mindent megtettek, a' mi tőlök kitelt, de annak, a' mit előre el nem láthattak, nem vehették eleit; lehetetlen vala letsendesíteni azon indulatokat, a' mellyek bevesebben felforrottak vala, hogy sem önnön javoknak 's az okosságnak szavára halgassanak. Hazafi társaim! legyünk egygyesek, legyünk erősek, ha azon veszedelmeket, a' mellyek bennünket fenyegetnek elkerülni akarjuk; nem lehetünk pedig sem egygyesek sem erősek, ha a' fejtelenségnek igen rútt állapotjára jutunk; erre jutunk pedig azonnal, miheylést előljáróinknak szavára nem halgatunk. Az előljárók kötelessége a' közönséges bátorságot megőrizni: de a' jó polgároknak is kötelessége az előljáróknak szavára figyelmezní és őket az ő iparkodásaikban segíteni. Hozzátok fordulok *Toulousei* lakosok! ti értetek engemet. Semmi népzendülés, semmi veszedelmes össze gyűlékezés ne legyenek többé; ha pedig tsakugyan találnának lenni, ekkor minden jó indulatú polgárok, a' Királynak és hazának minden igaz barátjai, az Előljárók körül gyűlenek össze, hogy ezek azt az erőt fenn tarthassák, a' melly nélkül senki sem maga sem semmi betses tulajdona nem bátor ságos. „Költ *Toulouseben* Aug. 16 - dikán 1815-ben.“

Későbbi Párisi levelekben olvassuk,

hogy Aug. 22-dikén másod versbéli kikérdezése is véghez ment Marschal *Neynek*, és hogy az ő Felesége a' Szövetséges nagy Hatalmasságok között egygyikhez folyamodván ennek azért esdeklett legyen, hogy szolljon a' férjéért, de, a' mint hallatik, nem nyert kedvező választ.

Belgiumi Királyság.

A' *Genti* Püspök egy pásztori levelet bocsátván a' maga megyéjének tagjaihoz azért, hogy az oda béhozatandó Hollandiai Constitúciónak azon tizkelyeit, a' mellyek minden vallású embereknek megszvedtetéseket illetik, ne fogadják - el, az ő levele mindenütt igen nagy kedvetlenséggel fogadtatott. A' *Haagai States - Courant* nevű újság ezen pásztori levélről emlékezetet tévén, ekképpen szoll: — „Midőn ezen írást olvastuk, ohajtottuk volna, hogy a' Püspök úr az előbbeni Frantzia Császári Constitúcióknak alája tett hűségbitéről való aláírásait (*Subscriptióit*) is, mellyet ő azon Constitúciók eránt letenni telyességgel semmit nem késedelmezett, melléje ragasztotta volna.“ — A' *Genti* Püspök Gróf *Broglio*.

Báró *Van - der - Capellen*, a' Belgiumi Királyság' Státustitoknokja, Augustus 8-dikán egy kerülő írást bocsátott volt a' *Notabilitéséktől* akkor tartatott gyűléseknek Előljárókhoz, melynek summás foglalatja képpen van: —

„Én, Uraim! nem tartom haszontalan dolognak, a' mi Constitúciónknak azon két tizkelyeiről, a' mellyek némely *Notabilitésinknek* vallásbéli érzékenységeiket nyughatatlankodtatni látszanak, néktek egy pár szót szollani; értem azokat a' tizkelyeket, a' mellyek minden féle nemű isteni tiszteletnek megszenvedését, és minden féle lakosoknak, akár melly hitnek sorsosai közé tartozzanak, a' közönséges hivatalokra való felvétettetését illetik. Ezen tizkelyeknek foglalataik, némely személyeknek szeméikben ellenkeznek a' *Chatolica* Valásznak fundamentomos törvényeivel, 's ezen

tekintetben elfogadhatatlanoknak látszanak lenni. Ezen fételmes gondolatoknak eloszlattatására, úgy itélek, hasznos lesznek nyilatkoztatni a' *Notableschnek*, hogy ezen tikkelyekben találtató határozásokat nem kell úgy nézni, mint ha a' *Notableschnek* gyűléseik a' végre hivattattak volna össze, hogy ezen tikkelyeknek elfogadtatása vagy el nem fogadtatása végett voksoljanak. Az ezen két tikkelyekben előforduló határozások csak azért tétettek-bé a' *Constitúciónak* egyéb tikkelyei közé, mivelhogy a' Bétsi *Congressus*ra összehgyülekezve volt Hatalmasságok által megerősítettek, 's azon feltételek közé tartoztak, mellyek alatt a' *Szövetséges* és *Catholicum* Belgiumok egy fő alatt egymással összsetsatoltattak, 's a' mellyek ekképpé, mint az új Királyság' törvényeinek fundamentomos feltételei, úgy nézetettek. Ehezképpest semmi kérdés nem lehet a' mostani környálállások között az eránt, hogy tanátskozhatik-e a' nemzet olyan határozásoknak elfogadása felett, mellyek alatt a' Hatalmasságok, a' kik *Európának* új politikai alkotmányát helyre állítják, a' Belgiumi Monarchiának felállítására nézve egymással megégygyeztek, 'sezt a' Monarchiát a' mi Felsőéges Fejedelmünknek országglása alá adták. A' mi *Notableschnek* tehát a' *Constitúciónak* megfontolása közben a' fennforgó tikkelyeket csak fére tehetik 's úgy nézhetik, mint oly feltételeket, mellyek a' mi Státusunk' *Constitúciónak* egyéb tikkelyeivel egygyütt egy egészszet tesznek, hanem mármég ezeknek megkészítettések előtt vég-módon megerősítettek voltak, és a' mellyektől azólta, hogy *Londonban* meghatározottattak, elállani nem lehet."

A' *Belgiumi dolgoknak Folytatását lásd a' Toldalékban.*

B é t s.

Ó Felsőége a' Frantzia Király azért való barátságának és haládatos erzekenységének, hogy Austria, Frantzia ország' tsendességének 's régi jó rendtartásainak visszaállítatásán ily nemes iparkodással munkálódott, egy bizonyoságot akarván mutatni ó Cs. K. Apostoli Felsőége eránt, a' *Szent Lélek* Rendjet ajánotta és adta ó Felsőégeknek: Ó Cs. K. Apostoli Felsőége pedig a' *Szent István* Rendjének nagy keresztes vitézévé nevezte ó Leg-keresztenyebb Királyi Felsőéget.

Tekintetes *Udvarnokhy Lajos* Magyar országai eddig volt Forvenyes Prokurátor urat, érdemeire és szép tehetségeire való tekintetből, az Erdélyi Felsőéges Királyi Cancelláriánál Udvari Agensé kinevezni kegyelmesen méltóztatott ó Cs. K. Felsőégek.

A' *Frankofurtumi* Magistratushoz hivatal szerént való tudósítások érkeztek az Austriai és Prussus Ministerekétől az eránt, hogy a' Német Szövetség' összehgyülekezése a' jövő November' 1-ső napjára légyen határozatva.

A' Hamburgi Börsenlista úgy tudja, mint maga írja, hogy az Orosz Császár és Prussus Király ó Felsőégek, vatami 6 hetek alatt Frankofurtumon által megfognak érkezni Berlinbe, 's az Orosz Császár onnét *Warschauba* fogja venni útját.

Nékünk (ezeket olvassuk a' *Baseli* tudósításokban) most az a' szerentsénk van, hogy az Austriai Cs. K. Koronaörökös Herceget, *Lajos* és *Ferdinandus* Fő Hercegekkel, a' Hessen-Darmstadti Princzel, és két Szakszoniai Princzekkel egyetemben, városunkban lenni szemléljük.

Sept. 2-dik napján adtak 100 Forint Huszas pénzért 337 1/2 forintot Váltótárulában. Egy Csász. aranyért 15 forintot 39 krt.